Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 21ης Ιανουαρίου 2019*

«Ασφαλιστικά μέτρα – Φυτοπροστατευτικά προϊόντα – Δραστική ουσία oxasulfuron (οξασουλφουρόνη) – Μη ανανέωση της εγκρίσεως για τη διάθεση στην αγορά – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος – Στάθμιση των συμφερόντων»

Στην υπόθεση T-574/18 R,

Agrochem-Maks d.o.o., με έδρα το Ζάγκρεμπ (Κροατία), εκπροσωπούμενη από τον Σ. Παππά, δικηγόρο,

αιτούσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τους A. Lewis και I. Naglis, καθώς και από την G. Koleva,

καθής,

με αντικείμενο αίτηση δυνάμει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/1019 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2018, για τη μη ανανέωση της έγκρισης της δραστικής ουσίας oxasulfuron (οξασουλφουρόνη), σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά, και για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2018, L 183, σ. 14),

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη [1]

[*παραλειπόμενα*]

Σκεπτικό

[*παραλειπόμενα*]

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

1 Παρατίθενται μόνον οι σκέψεις της παρούσας διατάξεως των οποίων η δημοσίευση κρίνεται σκόπιμη από το Γενικό Δικαστήριο.

Επί του επείγοντος χαρακτήρα

[*παραλειπόμενα*]

Επί της σοβαρότητας της ζημίας

32 Πρώτον, όσον αφορά τη σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας λόγω του κινδύνου αρνητικών συνεπειών για τον κύκλο εργασιών και τα κέρδη της αιτούσας, καθώς και λόγω του κινδύνου μειώσεως της συνολικής επιχειρηματικής αξίας της, ζητήματα που πρέπει να εξετασθούν από κοινού, η αιτούσα θεωρεί ότι, εξαιτίας του προσβαλλόμενου κανονισμού, θα υποστεί σημαντική απώλεια ως προς τον κύκλο εργασιών και τα κέρδη της, καθώς και ως προς την «τεκμαιρόμενη επιχειρηματική αξία της». Επ' αυτού, επισημαίνεται επομένως ότι η προβαλλόμενη ζημία είναι αμιγώς οικονομικής φύσεως.

33 Όσον αφορά, όμως, τη σοβαρότητα της προβαλλόμενης οικονομικής ζημίας, κατά πάγια νομολογία, το ζητούμενο προσωρινό μέτρο δικαιολογείται μόνον αν προκύπτει ότι, ελλείψει τέτοιου μέτρου, ο διάδικος που το ζητεί θα περιέλθει σε κατάσταση δυνάμενη να θέσει σε κίνδυνο την ύπαρξή του πριν από την έκδοση της αποφάσεως που περατώνει την κύρια δίκη (βλ. διάταξη της 30ής Απριλίου 2010, Xeda International και Pace International κατά Επιτροπής, T-71/10 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2010:173, σκέψη 42 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

34 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, η σοβαρότητα της ζημίας αυτής πρέπει να εξετάζεται με γνώμονα, ιδίως, το μέγεθος και τον κύκλο εργασιών της επιχειρήσεως καθώς και τα χαρακτηριστικά του ομίλου στον οποίο ανήκει [βλ. διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2011, Xeda International κατά Επιτροπής, T-269/11 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:665, σκέψη 20 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, διάταξη της 15ης Απριλίου 1998, Camar κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, C-43/98 P(R), EU:C:1998:166, σκέψη 36 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

35 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι, επίσης κατά πάγια νομολογία, έχει κριθεί ότι, αφενός, ως προς την απώλεια που αντιστοιχεί σε ποσοστό μικρότερο του 10 % του κύκλου εργασιών επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται σε λεπτομερώς ρυθμιζόμενες αγορές, οι οικονομικές δυσχέρειες που οι τελευταίες κινδυνεύουν να υποστούν δεν δύνανται να θέσουν σε κίνδυνο την ίδια την ύπαρξή τους [διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 2011, Xeda International κατά Επιτροπής, T-269/11 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:665, σκέψη 21· πρβλ., επίσης, διάταξη της 11ης Απριλίου 2001, Επιτροπή κατά Bruno Farmaceutici κ.λπ., C-474/00 P(R), EU:C:2001:219, σκέψη 106] και, αφετέρου, ως προς την απώλεια που αντιστοιχεί σχεδόν στα δύο τρίτα του κύκλου εργασιών των επιχειρήσεων αυτών, παρά την παραδοχή ότι οι οικονομικές δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν οι εν λόγω επιχειρήσεις θα μπορούσαν να θέσουν σε κίνδυνο την ύπαρξή τους, εντούτοις έχει υπογραμμισθεί ότι, στο πλαίσιο ενός λεπτομερώς ρυθμιζόμενου τομέα ο οποίος απαιτούσε συχνά σημαντικές επενδύσεις και εντός του οποίου οι αρμόδιες αρχές ήταν ενδεχόμενο να υποχρεωθούν να παρέμβουν όταν συντρέχουν κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία, για λόγους που δεν ήταν πάντοτε δυνατό να προβλεφθούν από τις οικείες επιχειρήσεις, σ' αυτές εναπέκειτο να προφυλάσσονται από τις συνέπειες μιας τέτοιας παρεμβάσεως με την κατάλληλη πολιτική, προκειμένου να μην υποστούν οι ίδιες την οφειλόμενη στην παρέμβαση αυτή ζημία [βλ. διάταξη της 16ης Ιουνίου 2016, ICA Laboratories κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-170/16 P(R), μη δημοσιευθείσα, EU:C:2016:462, σκέψη 29 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

36 Εν προκειμένω, η αιτούσα αναφέρει, για το έτος 2017, ως συνολικά έσοδα ποσό που ανέρχεται σε 114 751 316 ευρώ, εκ των οποίων τα 15 216 941,17 ευρώ προέρχονται από τις πωλήσεις του προϊόντος Laguna, ήτοι περίπου 13,26 % του συνολικού κύκλου εργασιών της. Επιπλέον, οι πωλήσεις τριών προϊόντων που είναι παρεπόμενα σε σχέση με το προϊόν Laguna απέφεραν στην αιτούσα, για το ίδιο έτος, συνολικό ποσό 5 079 535,60 ευρώ, ήτοι περίπου 4,43 % του συνολικού κύκλου εργασιών της. Εν συνεχεία, η αιτούσα τονίζει ότι η εισαγωγή, για λογαριασμό της, των τεσσάρων αυτών προϊόντων αντιπροσωπεύει, για την Kavran, ποσό ύψους 15 716 330,04 ευρώ επί συνολικού κύκλου εργασιών

56 996 563 ευρώ, ήτοι περίπου 27,57 % του συνολικού κύκλου εργασιών της Kavran. Τέλος, η αιτούσα υποστηρίζει ότι το προϊόν Laguna και τα παρεπόμενα προϊόντα του αντιστοιχούν, θεωρούμενα από κοινού, σε ποσοστό μεγαλύτερο από το 50 % της «τεκμαιρόμενης επιχειρηματικής αξίας της» από κοινού με την Kavran.

37 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται η αρχή του κατ' ανάγκην προσωποπαγούς χαρακτήρα της προβαλλόμενης ζημίας στο πλαίσιο της αναλύσεως περί του επείγοντος χαρακτήρα, όπως αυτή έχει υπογραμμισθεί από πάγια νομολογία (βλ. διάταξη της 4ης Δεκεμβρίου 2007, Cheminova κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-326/07 R, EU:T:2007:364, σκέψη 50 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, η αιτούσα δεν μπορεί, στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, να προβάλει ζημία που προκλήθηκε σε άλλες επιχειρήσεις οι οποίες δεν είναι διάδικοι στην υπό κρίση υπόθεση για να αποδείξει τη σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας.

38 Επ' αυτού, πρέπει να επισημανθεί ότι, καίτοι η αιτούσα τονίζει ότι τα τρία παρεπόμενα προϊόντα συνήθως αγοράζονται ταυτόχρονα με το προϊόν Laguna, εντούτοις, δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι τα εν λόγω παρεπόμενα προϊόντα δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν χωρίς το προϊόν Laguna, παραδείγματος χάρη διά της χρήσεώς τους σε συνδυασμό με άλλο ζιζανιοκτόνο. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν να ληφθεί υπόψη ο σχετικός με τα τρία παρεπόμενα προϊόντα κύκλος εργασιών κατά την ανάλυση σχετικά με τη σοβαρότητα της ζημίας.

39 Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι κρίθηκε, με τη διάταξη της 28ης Απριλίου 2009, United Phosphorus κατά Επιτροπής (T-95/09 R, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2009:124, σκέψη 69), ότι, κατά την εκτίμηση της σοβαρότητας της ζημίας, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί απλώς να λαμβάνει υπόψη, κατά τρόπο μηχανικό και αυστηρό, μόνον τους κρίσιμους για την υπόθεση κύκλους εργασιών, αλλά ότι οφείλει επίσης να λαμβάνει υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της εκάστοτε υποθέσεως και να τις συσχετίζει, κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεώς του, με τη ζημία που προκλήθηκε στον κύκλο εργασιών.

40 Μολονότι, βεβαίως, η νομολογία αυτή, μέχρι σήμερα, προβάλλεται κυρίως προκειμένου να παρέχει στον δικαστή τη δυνατότητα να εκτιμήσει αν η σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας μπορούσε να αποδειχθεί παρά το γεγονός ότι ο κύκλος εργασιών δεν υπερέβαινε το ενδεικτικό κατώτατο όριο του 10 % που μνημονεύθηκε στη σκέψη 35 ανωτέρω, εντούτοις, η εν λόγω απαγόρευση μηχανικής και αυστηρής αναλύσεως δεν μπορεί να περιορισθεί μόνο σε αυτήν την ερμηνεία, αλλά πρέπει επίσης να νοηθεί ως επιβάλλουσα στον δικαστή την υποχρέωση να ελέγξει αν, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων περιστάσεων της υποθέσεως, η σοβαρότητα της ζημίας δεν αποδεικνύεται παρά την υπέρβαση του ορίου αυτού.

41 Υπό τις περιστάσεις αυτές, φαίνεται ότι πρέπει να επισημανθεί, πρώτον, ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι η αιτούσα είναι, εν τοις πράγμασι, διανομέας στην Κροατία της oxasulfuron (οξασουλφουρόνης) που παρασκευάζεται από εγκατεστημένο στην Κίνα υπεργολάβο σύμφωνα με τύπο τον οποίο παρέχει η Syngenta και εισάγεται στην Κροατία από την Kavran. Ως εκ τούτου, η αιτούσα δεν χρειαζόταν να επιβαρυνθεί με τις σημαντικές επενδύσεις, τις γενικές δαπάνες και τα πάγια έξοδα που συνεπαγόταν η ανάπτυξη δραστηριότητας παραγωγού.

42 Επ' αυτού, πρέπει να υπογραμμισθεί, προκαταρκτικώς, ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, το εν λόγω καθεστώς του διανομέα δεν συνεπάγεται, εκ πρώτης όψεως, ότι είναι εύκολο να αντικατασταθεί ένα προϊόν, του οποίου η απαγόρευση επρόκειτο να αποφασισθεί, από παρόμοιο προϊόν. Πράγματι, πολλοί φραγμοί ενδέχεται, στο πλαίσιο αυτό, να περιορίζουν ή να εμποδίζουν την ανάπτυξη νέων ουσιών, κατά μείζονα λόγο σε μια λεπτομερώς ρυθμιζόμενη αγορά όπως η επίμαχη.

43 Εξάλλου, από τις παρατηρήσεις της αιτούσας, καθώς και από το οριακό μερίδιο αγοράς που κατέχουν τα προφυτρωτικά ζιζανιοκτόνα, προκύπτει ότι τα τελευταία, των οποίων η χρήση προφανώς συνιστάται για τα υγρά κλίματα, δεν φαίνεται να είναι κατάλληλα, ως εκ του λόγου αυτού, για την κροατική αγορά και δεν αποτελούν, ως εκ τούτου και εκ των προτέρων, βιώσιμη λύση προς υποκατάσταση της oxasulfuron (οξασουλφουρόνης).

44 Ωστόσο, επιβάλλεται, κατ' αρχάς, η διαπίστωση ότι, καίτοι η αιτούσα υποστηρίζει ότι το μόνο άλλο μεταφυτρωτικό ζιζανιοκτόνο που διατίθεται στην κροατική αγορά είναι το imazamox, το οποίο πωλείται από την ανταγωνίστρια επιχείρηση BASF, εντούτοις, δεν παρέχει καμία ένδειξη σχετικά με ενδεχόμενα μεταφυτρωτικά υποκατάστατα προϊόντα που διατίθενται ήδη στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και που μπορούν να διανέμονται στην κροατική αγορά. Εν προκειμένω, όμως, σύμφωνα με τις αρχές που υπομνήσθηκαν στις σκέψεις 26 έως 28 της παρούσας διατάξεως, εναπόκειται στον διάδικο που ζητεί τη λήψη των προσωρινών μέτρων να προσκομίσει τα στοιχεία που παρέχουν τη δυνατότητα στον δικαστή να αποφανθεί.

45 Εν συνεχεία, το επιχείρημα της αιτούσας ότι αυτή δεν δύναται να εξεύρει υποκατάστατο ζιζανιοκτόνο για διανομή στην κροατική αγορά διότι οι δημιουργοί και οι κατασκευαστές των δραστικών ουσιών αναλαμβάνουν κατά κανόνα οι ίδιοι τη διανομή τους δεν μπορεί, ως έχει, να πείσει τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων. Πράγματι, αφενός, η αιτούσα διένεμε, μέχρι σήμερα, ένα προϊόν που είχε αναπτυχθεί από άλλη επιχείρηση, στοιχείο που αντιβαίνει, επομένως, σε ό,τι ισχυρίσθηκε, και, αφετέρου, οι εγκαταστάσεις της αιτούσας και το δίκτυο διανομής που έχει αναπτύξει στην κροατική αγορά, σε συνδυασμό με τις εμπορικές ευκαιρίες στην αγορά στις οποίες θα αντιστοιχούσε η εξαφάνιση της oxasulfuron (οξασουλφουρόνη), φαίνεται ότι αποτελούν στοιχεία που η αιτούσα θα μπορούσε να προβάλει ενώπιον νέων κατασκευαστών.

46 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι η αιτούσα δραστηριοποιείται σε μια λεπτομερώς ρυθμιζόμενη αγορά. Εν προκειμένω, όμως, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 35 ανωτέρω, σ' αυτήν εναπέκειτο, επομένως, να υιοθετήσει συμπεριφορά που να λαμβάνει υπόψη τον αυξημένο κίνδυνο απαγορεύσεως της διαθέσεως του προϊόντος της στο εμπόριο, προκειμένου να μην υποστεί η ίδια τη ζημία από την απαγόρευση αυτή. Κατά συνέπεια, και αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η αιτούσα, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων οφείλει, στο πλαίσιο της εκ μέρους του αναλύσεως σχετικά με τη σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας, να λαμβάνει υπόψη την εμπορική στρατηγική που αυτή ακολουθεί.

47 Εν προκειμένω, το μερίδιο του κύκλου εργασιών που αντιστοιχεί στις πωλήσεις του προϊόντος Laguna της αιτούσας πρέπει να εκτιμάται ως αποτέλεσμα μιας συνετής πολιτικής στο πλαίσιο μιας λεπτομερώς ρυθμιζόμενης αγοράς. Ωστόσο, χωρίς άλλο στοιχείο σχετικό με τα ενδεχόμενα μέτρα που έλαβε η αιτούσα για να αποτρέψει το ενδεχόμενο να περιέλθει σε κατάσταση δυνητικά επικίνδυνη βάσει της φύσεως της οικείας αγοράς, η υπέρβαση του ενδεικτικού ορίου του 10 % δεν μπορεί, αφ' εαυτής, να πείσει τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων ως προς τη σοβαρότητα της προβαλλόμενης ζημίας.

48 Στο πλαίσιο αυτό, υπογραμμίζεται ότι η αιτούσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί ενδεχόμενη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη που θα απέρρεε από το αποτέλεσμα στο οποίο καταλήγει το κράτος μέλος εισηγητής. Πράγματι, όπως ορθώς υπενθυμίζει η Επιτροπή, η έκθεση αυτή αποτελεί απλώς ενδιάμεσο στάδιο μιας διαδικασίας ευρέως γνωστής και ουδόλως προδικάζει το τελικό αποτέλεσμα στο οποίο πρόκειται να καταλήξει η Επιτροπή. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζεται κατά πάγια νομολογία, επίκληση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης χωρεί μόνο σε σχέση με κατάσταση που μπορεί να δημιουργήσει τέτοια εμπιστοσύνη και που προκλήθηκε από το θεσμικό όργανο το οποίο είναι εξουσιοδοτημένο να λάβει την τελική απόφαση (βλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2018, Przedsiębiorstwo Energetyki Cieplnej κατά ECHA, T-625/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:44, σκέψεις 75 και 76 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Επομένως, δεν είναι δυνατόν να απορρέει, στο πλαίσιο διαδικασίας για την ανανέωση της εγκρίσεως μιας φυτοπροστατευτικής ουσίας όπως εν προκειμένω, οποιαδήποτε δυνατότητα επικλήσεως της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης σε σχέση με τα αποτελέσματα της ενδιάμεσης εκθέσεως που καταρτίστηκε από το κράτος μέλος εισηγητή.

49 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι οι ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως πρέπει να οδηγήσουν τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να σχετικοποιήσει τη σημασία του οικείου κύκλου εργασιών και να αποφανθεί ότι η προβαλλόμενη ζημία λόγω του κινδύνου αρνητικών συνεπειών για τον κύκλο εργασιών και τα κέρδη της αιτούσας ή του κινδύνου μειώσεως της συνολικής επιχειρηματικής αξίας της δεν μπορεί να χαρακτηρισθεί ως σοβαρή.

[*παραλειπόμενα*]

Επί της σταθμίσεως των συμφερόντων

[*παραλειπόμενα*]

85 Προκαταρκτικώς, υπογραμμίζεται ότι η μη ανανέωση της εγκρίσεως του επίμαχου προϊόντος στηρίζεται, αφενός, στην ύπαρξη δύο στοιχείων που προκαλούν σοβαρές ανησυχίες και, αφετέρου, στην ύπαρξη επτά ζητημάτων τα οποία δεν κατέστη δυνατό να επιλυθούν οριστικά. Εν προκειμένω, όμως, ενώ τα δύο πρώτα στοιχεία αφορούν αποδεδειγμένους κινδύνους για τους γαιοσκώληκες και για τους υδρόβιους οργανισμούς, δεν μπορεί να συναχθεί ότι έλλειψη ενημερώσεως, που χαρακτηρίζει κενά όπως αυτά που προκύπτουν από τα επτά ζητήματα τα οποία δεν κατέστη δυνατό να επιλυθούν οριστικά εν προκειμένω, θα μπορούσε να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εξ αυτής θα δικαιολογούνταν συμπέρασμα περί του ότι δεν υφίσταται κίνδυνος για τη δημόσια υγεία.

86 Πρώτον, όσον αφορά το επιχείρημα με το οποίο προβάλλεται ότι δεν υφίσταται κίνδυνος για τη δημόσια υγεία, η αιτούσα υπογραμμίζει ότι η επίμαχη ουσία και τα προϊόντα με βάση την εν λόγω ουσία βρίσκονται στην αγορά επί 20 και πλέον έτη και ότι κανένα συμβάν που να αφορά τη δημόσια υγεία δεν έχει καταγραφεί μέχρι σήμερα κατόπιν της διαθέσεώς τους στο εμπόριο. Επιπλέον, η αιτούσα υποστηρίζει ότι, σε αντίθετη περίπτωση, η επέκταση της αρχικής εγκρίσεως για χρονικό διάστημα 6 ετών, από το 2013 έως το 2019, εν αναμονή της εξετάσεως της ουσίας, δεν θα είχε χορηγηθεί από την Επιτροπή.

87 Ωστόσο, από τα στοιχεία της δικογραφίας συνάγεται ότι δεν είναι δυνατόν να αποκλεισθούν κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία. Επ' αυτού, επισημαίνεται, κατ' αρχάς, ότι η αιτούσα δεν μπορεί να αντλήσει πειστικό επιχείρημα εν προκειμένω από το ότι η επίμαχη ουσία χρησιμοποιείται με ασφάλεια εντός της Ένωσης επί 20 και πλέον έτη χωρίς ουδέποτε να αναφερθεί οποιαδήποτε επιβλαβής συνέπεια για την ανθρώπινη υγεία. Συγκεκριμένα, στον οικείο στην κρινόμενη υπόθεση τομέα, οι επιστημονικές εξελίξεις δεν είναι σπάνιες και παρέχουν την ευκαιρία να αξιολογηθούν εκ νέου οι ουσίες υπό το πρίσμα νέων επιστημονικών γνώσεων και ανακαλύψεων. Σε αυτήν ακριβώς τη βάση στηρίζονται οι διαδικασίες ανανεώσεως και ο λόγος υπάρξεως των χρονικών περιορισμών στους οποίους υπόκεινται οι άδειες διαθέσεως στο εμπόριο. Επομένως, η εξέταση εκ μέρους του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο της σταθμίσεως των συμφερόντων πρέπει να αφορά τους κινδύνους που έχουν πλέον επισημανθεί (πρβλ. διάταξη της 22ας Ιουνίου 2018, Arysta LifeScience Netherlands κατά Επιτροπής, T-476/17 R, EU:T:2018:407, σκέψη 105), αφενός, και που δεν είναι δυνατόν να αποκλεισθούν, αφετέρου.

88 Εν συνεχεία, η άποψη της αιτούσας ότι δεν υπάρχει κίνδυνος για τη δημόσια υγεία στηρίζεται κυρίως στα επιχειρήματα που αυτή προβάλλει στο πλαίσιο της εκ μέρους της παραθέσεως αποδείξεως ως προς την ύπαρξη fumus boni juris, ήτοι στο ότι η απόφαση να εκδοθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός ενέχει παράβαση, αφενός, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει η διοίκηση όσον αφορά την εκτίμησή της ότι τα κενά που έχουν επισημανθεί δικαιολογούν τη μη ανανέωση της εγκρίσεως της oxasulfuron (οξασουλφουρόνης) και, αφετέρου, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως που υπέχει η διοίκηση σχετικά με την ύπαρξη υψηλού κινδύνου για τους υδρόβιους οργανισμούς και τους γαιοσκώληκες.

89 Εν προκειμένω, όμως, τα ζητήματα αυτά εμπίπτουν στον έλεγχο της νομιμότητας της διαδικασίας και δεν μπορούν να οδηγήσουν, χωρίς τη συνδρομή άλλων στοιχείων και με εξαίρεση την ενδεχόμενη αναγνώριση πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων, στο πλαίσιο της σταθμίσεως των συμφερόντων, στην εκτίμηση ότι τα συμπεράσματα που περιλαμβάνονται στα έγγραφα αυτά υπερισχύουν των προηγούμενων εκτιμήσεων, οι οποίες αποτελούν προϊόν, κατ' αρχήν, ενδελεχούς και εξαντλητικής εξετάσεως. Δεν απόκειται στον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να προβεί σε τεχνική εκτίμηση επιστημονικών δεδομένων η οποία υπερβαίνει τις αρμοδιότητές του (πρβλ. διάταξη της 22ας Ιουνίου 2018, Arysta LifeScience Netherlands κατά Επιτροπής, T-476/17 R, EU:T:2018:407, σκέψη 108).

90 Τούτο ισχύει πολλώ μάλλον στην προκειμένη περίπτωση, όπου η προβαλλόμενη ζημία δεν προκύπτει, όσον αφορά τη δημόσια υγεία, από επιστημονικά δεδομένα που έχουν συλλεγεί, αλλά ακριβώς από έλλειψή τους, η οποία συνίσταται στα κενά τα οποία επισημάνθηκαν με τον προσβαλλόμενο κανονισμό. Εν προκειμένω, όμως, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 85 ανωτέρω, τα κενά αυτά δεν παρέχουν τη δυνατότητα να αποκλεισθεί η ύπαρξη κινδύνων για τη δημόσια υγεία, οι οποίοι, όπως αυτοί παρατέθηκαν στον προσβαλλόμενο κανονισμό, πρέπει, επομένως, να εξετάζονται βάσει των λοιπών διακυβευομένων συμφερόντων.

91 Επ' αυτού, η αιτούσα δεν μνημονεύει άλλο συμφέρον παρά μόνον εκείνο της αποτροπής επελεύσεως της ζημίας που ο προσβαλλόμενος κανονισμός θα της προκαλούσε, ζημίας ως προς την οποία διαπιστώθηκε, εξάλλου, ότι δεν είχε ούτε σοβαρό ούτε ανεπανόρθωτο χαρακτήρα. Πλην όμως, κατά πάγια νομολογία, κατ' αρχήν, όσον αφορά τις απαιτήσεις σχετικά με την προστασία της δημόσιας υγείας, πρέπει αναμφισβήτητα να αναγνωριστεί η προέχουσα σπουδαιότητά τους σε σχέση με εκτιμήσεις οικονομικής φύσεως [βλ. διάταξη της 11ης Απριλίου 2001, Επιτροπή κατά Bruno Farmaceutici κ.λπ., C-474/00 P(R), EU:C:2001:219, σκέψη 112 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, και απόφαση της 19ης Απριλίου 2012, Artegodan κατά Επιτροπής, C-221/10 P, EU:C:2012:216, σκέψη 99 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

92 Επομένως, η προβαλλόμενη ζημία δεν αρκεί προκειμένου η στάθμιση των συμφερόντων να κλίνει υπέρ της αιτούσας, διότι οι κίνδυνοι για τη δημόσια υγεία που έχουν επισημανθεί όσον αφορά την oxasulfuron (οξασουλφουρόνη) πρέπει να θεωρούνται αναγνωρισμένοι (βλ. σκέψη 87 ανωτέρω).

93 Τέλος, εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν η αιτούσα είχε κατορθώσει να αποδείξει την ύπαρξη επείγοντος που σχετίζεται με τα χαρακτηριστικά της ζημίας της, το επείγον αυτό θα έπρεπε ακόμη να εκτιμηθεί με γνώμονα την αρχή η οποία έχει διατυπωθεί από πάγια νομολογία και σύμφωνα με την οποία η προτεραιότητα των επιταγών της προστασίας της δημόσιας υγείας μπορεί να δικαιολογήσει περιορισμούς που επιφέρουν αρνητικές –και μάλιστα σημαντικές– συνέπειες για ορισμένους επιχειρηματίες (πρβλ. απόφαση της 1ης Ιουνίου 2010, Blanco Pérez και Chao Gómez, C-570/07 και C-571/07, EU:C:2010:300, σκέψη 90 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Στο πλαίσιο αυτό, έχει υπογραμμισθεί ακόμη ότι επιβαλλόταν να αναγνωρισθεί η αρχή της προφυλάξεως, σύμφωνα με την οποία, οσάκις εξακολουθούσαν να υφίστανται αμφιβολίες ως προς την ύπαρξη κινδύνων για την υγεία του ανθρώπου ή ως προς το εύρος των κινδύνων αυτών, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούσαν να λαμβάνουν μέτρα προστασίας, χωρίς να οφείλουν να αναμένουν να αποδειχθεί η επέλευση των κινδύνων ή η σοβαρότητά τους [πρβλ. διάταξη της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, σκέψη 54 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

94 Κατά συνέπεια, τα επιχειρήματα που προέβαλε η αιτούσα ως προς το αβλαβές της επίμαχης ουσίας, προκειμένου να αποδείξει ότι οι αφορώσες τη δημόσια υγεία εκτιμήσεις δεν μπορούν να έχουν πιο βαρύνουσα σημασία από εκείνες που σχετίζονται με τη ζημία της, πρέπει να απορριφθούν.

[*παραλειπόμενα*]

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 21 Ιανουαρίου 2019.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Ο Πρόεδρος
M. Jaeger